

Het Sliedrechts dialect (266)

Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

OPAO

Hij weunde in Dordt en op z'n zeuventigste was tie nog maogezijnmêester op de kalkfabriek. Van huis uit was tie aai'lijk koperslaoger en dat koper slaon dee die nog zô 'n bietjie as liefhebberij voor d'n aerdighaaid. As hobby zôgezeed, mor dat sting toe nog nie in ons woordeboek. Voor mijn had ie klaaine kopere spullechies gemaakt, een stoofie, een koffiemeulentjie, een dôôfpotjie en een melkbussie. Hij had een aage huisie in een klaain straetjie dat uitkwam op de Singel. D'r was een voorkaomertie med een alkoof of zôas wij zeeje, een bedstee, en een achterkaomertie. Een keukentjie med een klaain stêene plaetsie, een schuurtie en een piepklaain blommetuintjie. Een achteruitgang was t'r niet. De plee was in de gang onder de trap naer bovene. Hij had aaltijd med opoes in d'n bedstee geslaepe en de kaainder op zolder. Voor de maaider was daer 'n apart kaomertie getimmerd. Opoe en opao kregre acht kindere waervan d'r drie jong gesturve zijn. Je begriip nò nie hoe dat aamel raailde en zaailde in zô 'n klaain huisie, mor hier aan d'n dijk was 't net êênderand.

Sikkeneurig

Laeter, toe ze aamel getrouwd wazze en opoe overleeje, nam opao een huishouwster. Dat dee je azzie 't eve betaole kon. Een man bleef nied allêên zitte pottele. Een huishouwster was mêêstal een ongetrouwde vrouw of een weduwe. Op die menier kwamme ze aan de kost. Somwaile trouwde iemand wel 's mè z'n huishouwster, mor dat was tò nied algemêên, hoor. 't Was gewoon 'n beroep en niemand nam d'r aanstôôt aan. 't Is denk ik, ok 'n uitgesturve beroep. Nae de dôôd van opoes gong 't med opaos aarg achteruit. Hij wier aarg sikkeneurig en begon overaal op te vitte. Zôdoende hêt ie wel 'n paor huishouwers verslete. Ze wazze nie schôôn genog, ze gavve aales een aandere plek of ze schilde de knolle en de aerepel te dik. Een aander kon nie goed genog koke of dronk te veul koffie, 't wier een hêêl gesukkel. Dan zat ie weer 's allêên en sprong de familie mor weer bij.

Totdat ie op een dag een lichte beroerte kreeg en z'n êêne arm nie meer kon gebruike. Toen kon die aai'lijk nie meer allêên blijve. Wat nou te doen? Jaot, d'r was wel 'n ouwemannehuis, mor daer wou ie as familie nie van wete. 't Zou lijkene ovvie mè z'n aale je vaoder nie kon onderhouwe. Hij hà wel veul kaainder mor die hadde ok aamel grôôte huishouwes. Toch mos t'r raed geschafft worde.

Paksie pruimtebak

Zô kwam opao nae veul geharrewar bij ons aan d'n dijk. Dat was wat voor 'm, hoor, hij was gekipt en gebroeid in de stad. Z'n hêêle leve had ie daer geweund en gewaarkt. Vijftig jaer was tie daer aan 't sondasschool gewist. 'k Denk dat ie bekant nooit buite de stad kwam. Mor wat gebeurt 'r? Hij pas z'n aaige wonderwel aan. Hij lôôp mè z'n stok een endjie d'n dijk gunneweer en geniet van de veule schepe op de revier. Hier aan de waoterkant kò je wijd weg kijke. Hij liep 's naer de barbier en haolde 'n paksie pruimtebak. Die winter hadde me onze eerste raodio. Dat was voor opaos ok tetaol nieuw en iederen aevend zat ie d'r pal bij. Nêênt, 't gong veul beter dà me ooit hadde durve denke. Hij bleef een bietjie ongemakkelijk, mor je kon aan 'm zien dat ie overal van genoot. We hebben 'm mor twêê jaer gehad. Toe kreeg tie d'r een beroerte overheene en was tie med een paor weke weg.

Ouwerdomsrente

Inkomme hadde ouwe mense in die tijd niet. 't Huisie in Dordt was verhuurd voor vier gulde in de week, want zôlang opao leefde wou die 't nie verkôôpe. Daerbij had ie nog drie gulde zôgenaomde ouwerdomsrente, dat was zô de gewone gang van zaoke in die tijd. Neeje, opao was beslist gêên dik betaolende kostganger, mor we zijn blij dat ie bij ons nog een bietjie gelukkig was. En dan te bedenke dat 'r nog in de familie wazze die doche dà je d'r dik aan overgehewe had!

Ok dut was weer een verhaol van mevr. B. uit P. Hartelijk dank Mevr. B. voor dut waergebeurde verhaol!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.